

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popălară Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Frații din Bucovina.

Cetitorii noștri vor fi simțiți — sîntem convinși — deosebită bucurie cetind, fie și în rîsumat, discursurile călduroase, pe care dl. Dr. Popovici le-a rostit în adunările electorale înaintea alegătorilor sei.

Di Dr. Popovici este cel mai tîner, dar' și cel mai popular deputat român din Bucovina. El are rolul cel mai frumos și multumitor de a reprezenta aspirațiunile și dorințele alegătorilor români din curia V., adică ale țărănilor români. Într-o țărăniea română din Bucovina privește la el ca la steagul seu, și el poate fi mîndru de a fi, ceea-ce e numit: reprezentantul poporului.

Ar fi trebuit să fi dat noi rapoarte detaliate despre adunările acestea, dela Cămpulung, Dorna, Rădăuți, să fi arătat ca într-o iconă fidelă discursul lor, să fi arătat cum gospodari români din Bucovina, frunțați țărănilor, luau parte la debateri și-și descoperiau, fiecare în felul seu, durerile și dorințele sale — pentru-ca să ne putem face o idee despre aceste adunări înălțătoare.

N'am putut face aceasta, dar' cre-dem, că și așa ne putem închipui. Mai ales noi, care am văzut aici acasă, cu căta însuflețire și încredere aleargă țărănul român la glasul conducătorilor sei, și cu ce atențiune îi soarbe fiecare cuvînt, fiecare semn, fiecare gest. — Numai că la noi, în „liberala” Ungarie, nu e așa ca în Austria cea reacționară, retrogradă etc... La noi nu sînt permise atari adunări cu poporul, și dacă se fac, ele sînt disolvate.

În Austria e altfel. Acolo adunările nu se opresc, nici nu se „permit”, ci se iau la cunoștință, și autoritatea publică nici nu ține se-și mai trimite reprezentantul seu.

Închipuiți-vă acum ce ar fi, cînd și la noi libertățile ar fi respectate și legile observate. Închipuiți-vă, că și la noi ar fi așa ca în Austria aceea, mult urgisită de Unguri!...

Adevărat, că e greu se-și face omul și numai o închipuire. Dar' se abstragem odată, — pe un moment măcar, și numai în fantăzie, — se abstragem dela Bănyfi și dela toți Perczeli și Jeszensky. Se presupunem, că toți aceștia, toate ordinațiunile lor, toți gendarmii, poliștii lor — nu există. Să ne încordăm fantăziei — se presupunem, că în locul lor există niște oameni drepiți, justi, loiali, nebrutali, necălcători de legi și cu respect față

de libertățile cetățenești. Atunci am ține și noi adunări, și oamenii noștri ar vorbi poporului, și poporul ar vorbi conducătorilor sei, și ar confera și s'ar sfătui împreună...

Dacă brutalitatea realității, și zîl-nicele întîmplări nu v'a tăiat deja aripile fantăziei, atunci v' puteți închipui, ce bine e în Austria, în Bucovina.

Dar' pe lângă lupta aceasta nobilă de idei, ce se desfășură afară în popor, mai e o luptă frumoasă ce frații noștri din Bucovina au dat-o în dieta țerei.

Sesiunea dietei s'a încheiat la 1 Martie n. prin votarea unei adrese către Maiestatea Sa Monarhul din prilejul jubileului seu de 50 de ani, de cînd a luat frînele guvernării asupra popoarelor din vastul seu imperiu.

Eată o frumoasă încununare a luptei loiale ce s'a dat în jurul culturai naționale. Românii și Rutenii și-au dat mîna ca să valideze drepturile limbii lor în instrucțiunea tinerimei. Această le-a și succes înăvra prin primirea următoarelor propuneri, ce au prezentat:

Înalta Casă s' a decisă: Guvernul i. r. se somează, a înființa în comune cu populațiune amestecată în privința limbii, pentru minorități mai însemnate, școli pentru minorități și a face pașii necesari, ca în comunele cu mai mici minorități să se introducă pentru acești copii limba lor maternă ca limbă de propunere. Îndeosebi se atrage în privința aceasta atențiunea i. r. guvern asupra orașului Cernăuți.

Înalta Casă s' a decisă: Guvernul i. r. se somează, a se îngriji pentru înființarea cît mai grabnică de școli populare cu patru clase cu limba de propunere română, resp. ruteană, în orașe și în comune mai mari.

Înalta Casă s' a decisă: Guvernul i. r. s' a facă pașii necesari pentru-ca școlile populare și medii cu limba de propunere germană, română și ruteană să aibă separat fiecare câte un inspector școlar al țerei.

Înalta Casă s' a decisă: Guvernul i. r. se somează, ca pentru căștigarea cunoștințelor mai intensive de limbă a elevilor români și ruteni dela institutele de învățămînt pentru învățători și învățătoare, să se îngrijască prin o reorganizare corăspunzătoare ambelor acestor institute.

Înalta Casă s' a decisă: 1. Guvernul i. r. se somează a activa despărțimintele paralele române dela clasele inferioare ale gimnasiului superior de stat din Cernăuți de la începutul anului școlastic 1898/99. 2. Guvernul i. r. se somează a extinde cele 4 clase paralele române dela gimnasiul superior din Suceava și asupra claselor superioare ale acestui gimnasiu și 3. Guvernul i. r. se somează a

schimba clasele paralele rutene dela gimnasiul superior de stat din Cernăuți de la începutul anului școlastic 1898/99 în ce privește limba de propunere după modelul școlilor paralele române din Suceava, și a le extinde succesiv și asupra claselor superioare ale acestui gimnasiu.

Înalta Casă s' a decisă: Guvernul i. r. se provoacă, să schimbe planul de învățămînt dela școlile medii astfel, încât să se introducă la școlile medii cu limba de propunere germană pe lângă aceasta și limbile țerei: română și ruteană ca obiect relativ obligat de propunere.

„Rezoluțiunile propuse și votate în gedința de ieri — scria „Patria” la 24 Febr. n. — sînt toate strigate de durere ale unui popor, reținut cu forța în dezvoltarea sa firească”.

Dar' eată, că aceste strigate vor fi ascultate și durerile alinate. Poporul român din Bucovina se va deștepta tot mai mult la conștiința sa națională, prin ce se va pune zăgăz și rutenisării ce-l amenință, și sub conducerea comitetului seu național, care chiar acum e preocupat de reorganizarea partidului va înainta spre menirea sa firească.

Eată cum înaintază lucrurile într-o țeară cît de cît liberă, cît de cît ordonată și condusă de spirit constituțional, ear' nu de șovinismul și prepotența unei rase.

Noi, din țeara minciunilor și a brutalității polițienesci, primim cu mîngăiere la pornirile frumoase, ale fraților noștri din Bucovina.

Sibiu, 4 Martie s.

Partidul național în Bucovina.

„Patria” scrie: „Comitetul central al partidului național a ținut Duminecă la orele 4 p. m. în localitățile palatului țerei o conferință sub prezidiul dlui Modest cav. de Grigoreca. La ordinea zilei a fost chestia reorganizării partidului. După o discuție precisă s'a decis a se transmite cele trei proiecte lucrate unei subcomisiuni de cinci, care va ave să discute și să se pronunțe apoi înaintea plenului comitetului asupra proiectului celui mai acceptabil.

În subcomisiune au fost aleși d-nii: Archim. M. M. Calinescu, Dr. I. cav. de Flondor, Dr. G. Popovici, bar. Engeniu Styrcea și Z. Voronea. Constituindu-se subcomisiunea, ea a aclamat prezidiul pe Archim. Calinescu. Subcomisiunea își va începe imediat lucrările.

Dorim din inimă ducerea lor grabnică la un capăt bun. Chestia reorganizării partidului e momentan una din cele mai importante ale noastre. O hii întregului partid

sînt îndreptați asupra acestei subcomisiuni și așteptarea, că opera acestor cinci bărbați va fi la înălțimea trebuințelor noastre, e generală”.

Facultate teologică la Iași. Camera română a sîrșit desbaterea asupra proiectului de lege al învățămîntului secundar și superior, și la 2 Martie n. proiectul a fost primit cu majoritatea de voturi.

Conform articolului 52 al noului proiect are să se înființeze o facultate teologică și la universitatea din Iași. — Se știe, că prima facultate teologică în România s'a deschis, sînt cîteva ani, în București. O parte dintre deputați, contrari înființării unei noue facultăți, au pledat acum pentru mutarea facultății existente din București la Iași.

Consistorul săsesc și salarizarea preoților. Consistorul evanghelic din Sibiu a dat ministrului Wlassics o energică și demnă reprezentațiune în cauza proiectului de lege așa numit despre salarizarea preoților.

Consistorul ia poziție hotărîtă contra noului proiect, care vatămă demnitatea și autonomia bisericilor.

Ca și în cauza maghiarisării numerelor de comune, și în aceasta, consistorul săsesc este cea dintîi corporațiune, care e la postul seu, cu hotărîre și vrednicie de model. — Îi face cinste.

Țeara brutalității polițienesci.

— Din „Egyetértés”. —

Abia ieri am dat o descriere fidelă a stărilor din Ungaria, făcută de baronul Kaas Ivor în *Hazánk*. Acum găsim altă iconă poate și mai reușită, descrisă în ziarul *Egyetértés*. Traducem, fără comentari, din articolul ziarului unguresc:

„Ungaria este un stat polițienesc”. Aceasta ni-o spune ambasadorul celui mai liber stat din lume, al Americii-de-Nord. El a făcut această declarație în urma unor triste experiențe. A crezut, că exprimă o sentință aspră, nimicitoare. Dar' de unde? Dacă ar trăi în mijlocul nostru, dacă ar cunoaște cu de-amănuntul referințele noastre și ar vedea de aproape tot ceea-ce se întîmplă la noi, ar trebui să se convingă, că a greșit. Tare blînd ne-a judecat. Noi nu formăm un stat polițienesc. Starea noastră este cu mult, dar' cu mult mai rea.

Prasia spre pildă pe dreptul este numită stat polițienesc. În ea dominează poliția și problema acesteia este, se susține ordinea!

Apoi ordine și este, dar' nu este molestare superfluă.

Se pretinde a se respecta toate legile și ordinațiunile, dar' dacă cineva nu le calcă, nu are de a face nimic cu poliția.

Nouă, cari sîntem răpiți de aroganța noastră națională fără margini, ne place a vesti, că țeara noastră este patria libertății. Baza politiceii noastre este liberalismul, partidul dela putere pretinde, că și în numele seu să fie atributul de „liberal”. Dar' aceasta este o minciună tot așa de mare, ca și celelalte, cu cari se îmbată publicul. În Ungaria n'a fost libertate personală nici-cînd în decursul veacurilor. Nobilul a fost liber și demn, ear' omul sărac a fost apăsător. La 48 clase nobililor a zis: să împărțim libertatea cu ne-nobilii. Dar' s'a întîmplat contrar. Cu toții am luat asupra-ne sclăvia acestora.

Azi în Ungaria numai la trei feluri de oameni le este asigurată libertatea personală. Aceștia sînt anțaiu deputații dietei, în al doilea loc via preoții, dacă nu aparțin partidei populare și nu se amestecă în mișcări politice opoziționale. În locul al treilea sînt militarii.

Ceialalți oameni nici-cînd nu sînt în siguranță, de a nu pute fi țirți la poliție cu forța pentru vre-o nebrebnicie. Caci nu există timp, în care să nu se poată agăța poliția de tine în sute de feluri; nu există ocupație care să nu-i dea prilej la aceasta.

Trăești din rente — oare de unde ai capitalul? Te ocupi cu economia — oare cum tractezi cu servitorii ce-i ai? Ești industriaș — oare îți este în regulă licența de industrie.

Dacă vizitai țîi mîna trăsura pe latu-rea dreaptă a drumului, pe cînd trebuie să o mîne la stînga: haid la poliție.

Întrii în o cafenea și îți uiți să iai de acasă bîrărit de legitimare, haid peste noapte la ră-coare. Dimineața apoi poți să te legitimezi, că ești om cinstit și n'ai comis nimic punibil.

Dacă ți-ai manifestat simpatia față de socialiști, îți fac perchișiție domiciliară. Protestul nu-ți ajută nimic. Dacă afli vre-o cărtică de depuneri: te întrebă că de unde ai bani. I-ai adunat de bună-seamă pentru scopuri revoluționare. Haid la poliție unde poți fi osofa asupra garanțelor libertății personale.

Legea de presă dela 1848 dă dreptul la toți cetățenii să-și răspîndească liber ideile pe calea presei. Aceasta e un drept admirabil — pe hîrtie. Să și poate folosi ori-cine de el, dacă spre pildă vrea să glorifice pe Bănyfi. În acest cas poate fi sigur, că nu va păți nimic, în cas contrar nu știi ce se întîmplă.

Ea însumi — scriind aceste rînduri — trimiteu siguranța nu în lege, ci numai în bunăvoința prefectului de poliție. Și tu încă, iubite cetitorule, te încrede tot numai în această bunăvoință. Că i la noi e primejdie și a

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Habent sua fata libelli.

— Apropos de confiscarea „Biografiei lui Iancu”. —

Am întălnit ieri pe dl Sterea-Șulău la preumblare și am vorbit multe apropos de noua volnică, confiscarea *biografiei lui Iancu* în chiar țeara eroului nostru.

Au trecut de mult 6 luni dela apariția acestei prețioase broșuri; autoritățile nu au făcut autorului proces de presă și totuși i-au confiscat scrierea deja a doua-oră.

Scrierile dlui Șulău, atît „Memoriile” sale cît și „Biografia lui Iancu”, s'at, ce-i drept, pătrunse de un viu sentiment, dar' nu au nici un spirit dușmănesc s'au provocător față cu alte persoane, cu atît mai puțin față cu națiunea maghiară. Ori-unde îl vezi în luptă — cu peana — contra Maghiarilor dînsul are poziție defensivă.

Cu toate aceste, avuse multe neplăceri de suferit dela oamenii puterei cari pururea devin nervoși, dacă cineva nimereste cîntul în cap.

În anul 1878, îndată după terminarea războiului din Bulgaria, guvernul maghiar căuta să găsească pe cel-cea pus la cale pe dămele române din Ardeal, ca să întreprindă o colecție pentru „soldații români, răniți” în război.

Bătrînului Barițiu i-s'a făcut proces de presă pentru un articol, prin care făcea apărarea damelor noastre batjocorite într-un mod impertinent de unele ziare maghiare.

În acest timp dl Șulău publică partea a II-a din „Memoriul” seu, unde în introduce spune categoric:

„Ce mai umblați după autor? Eu sînt autorul, care a pus la cale colecția pentru ordinațiunile români, răniți în Bulgaria. Spune că d-nia sa a subșis 100 fl în bani, a dăruit încă 100 în broșuri și două lăzi de scame fine.

„Nu pentru-că doară România ar a-ve trebuință de paralele noastre, — zice autorul „Memoriului”, — dar' le va alina durerea, vîzînd că fratele și sora îi leagă rana sîngerîndă, și că: mintea și inima noastră îi urmărește în pericolul și în vîrtejul luptelor, unde nouă nu ne este iertat a-i însoți”.

Cînd această broșură a văzut lumina, dl Șulău era judecîtor în activitate.

— Ești perdut! îi zise un coleg.

— Ce-mi pasă, numai de ar da Dumnezeu să favingă acelu, pentru care vou ave să suferi! Cum? Vouă v' este iertat să trimiteți bani și scame pentru *Turci*, ba chiar „săbii de onoare”, ear' noi să nu putem colecta pentru *creștini*, cari sînt frații noștri de sînge? Atunci aș dori să știu cu ce sînt-ți voi mai buni, decît Mesopotamii lui Bach.

În anul 1859, guvernatorul principelui Liechtenstein m'a amenințat cu destituire din funcțiune, pentru-că, precum zice el în ucazul seu

din 1 Iunie: „Nu m'am înfiorat de a mă mîr-turisi partinitor al unirei Moldovei cu Valahia”.

Azi voi mă persecutați, pentru-că nu mă înfioresc de a mă însufleți pentru lupta de independență a României”.

Într-aceea trecură cele 6 luni, în care se poate face autorului proces de presă. De-odată se pomenește dl Șulău cu o provocare în scris dela procurorul de stat Szabó, în care îl provoacă, ca în termen de 3 zile să-i trimite partea a II-a din „Memoriul” seu. Dl Șulău se duce în persoană și-i spune: „Cum vîi d-ta, ca să ceri dela mine un exemplar? Legea obligă la aceasta pe editor, ear' nu pe autor?”

— Editorul nu 'mi-a dat exemplarul obligat!

Dl Șulău merge la librarul Krafft și i întrebă:

— Se poate ca d-ta să nu fi dat procurorului exemplarul obligat?

— Nu este adevărat; eată cartea de in-manuare, care dovedește primirea exemplarului.

— Haid' cu mine la procurorul; adă și cartea.

Întrînd la procurorul și arătînd cartea de inmanuare, acesta a zis:

— Nu eu, ci scriitorul a primit broșura, aici însă nu se găsește.

— Atunci v' dau altă broșură — zise Krafft.

— Dar' eu v' opresc să dați altă broșură, îl întrerupse dl Șulău. Dacă ați da

azi altă broșură, prin aceea ați recunoaște, că n'ați dat la timpul seu. În acest cas termenul de șase luni s'ar număra de azi, în realitate însă termenul de 6 luni a trecut de mult, astfel fi dreptul de a-mi pute urzi proces de presă s'a prescrie.

— Înțeleg! dacă lucrul stă astfel, declar că nu vreau da alt exemplar; dar' lăsați-mă, dle procuror, să caut în biblioteca d-tale, eu cunosc broșurile pe deasupra, o vreau găsi la moment, zise dl Krafft, apropiîndu-se de bibliotecă, a cărei ușă era deschisă.

— N'ai ce să cauți, reflectă procurorul. — Eată-o! — zise dl Krafft scoțînd broșura din biblioteca lui și punîndu-o pe masa procurorului.

Era un moment cît se poate de comic.

Eu am ris cu mult haz de acest episod.

Cînd am rămas singur cu procurorul 'mi-a zis:

— Nu te supăra pe mine, dle coleg, n'am făcut de capul meu, am avut mandat să v' cer un exemplar”.

„Biografia” confiscată acum la Bacium-Cerbu s'a predat la locurile indicate în lege, în 26 Iulie 1897, prin urmare dreptul de a se pute urmări, s'a prescrie.

Legea nu permite confiscarea, numai în cazul dacă autorul ar fi fost condamnat prin tribunal pentru această broșură. Cam vine dar' un solgăbiru, ca să calce căsa cuiva și să-i confişte broșurile, cumpărate pe cale publică și legală?

Cu drept cuvînt să întrebă lumea: Cum? Ce fel! Domnește în această țeară nefericită legea, sau domnesc solgăbiraile?

Adecă se ne înțelegem:

Solgăbiru, tradus în ori-ce limbă însemnează: Judele servitorilor (slugăilor); în acest înțeles, lucru natural, stăpînul poate palmui pe slugă.... Sluga are să urmeze prescripțiilor scrieturei: dacă cineva țîi trage o palmă, întoarce-ți și cealaltă falcă, să-ți mai radă una zdravănă.

Legile ardelen „aprobatae și compilatae” numesc pe solgăbiru „Judez Nobilium”. În acest cas, noi Români, cari nu sîntem ne-meși, ce mai vrem?

Un cunoscut al dlui Șulău, un Ungur, vîzîndu-l broșura „Biografia lui A. Iancu”, fără de a o fi cetit, i-a zis: „Nu te temi că te vor cîta la Cluj?”

— Ai cetit biografia?

— Nu!

— Ei bine, atunci pe ce motiv crezi că voin pute fi cetit la Cluj? Eu am reproduș fapte istorice, ear' istoria e știință; aceea ori-cît te-ar ustura, trebuie să o înghiți.

Chiar cetit de aș fi, nu m'as duce.

— Dar' ce ai face?

— Le-aș scrie să-mi cruțe spesele și osteneala, și mie și lor, ci să-mi trimită o sentință gata. Aș face aceea-ce a făcut Săuul, cînd a mers la oraș, ca să-și caute un avocat — „un domn, care minte pentru buni”; — Ajuns în oraș i-s'a arătat o casă cu etaj, în care locuia *protaburul*. Săuul

ceti un articol, în care se face critică. Poți fi bănuț, că ai înclinări de resvrărire și te duc la poliție detectivă...

La noi nu este nici drept, nici lege, nici libertate!

Rău a zis ambasadorul american. Statul nostru nu e stat polițienesc. Căci în un stat polițienesc poliția e supusă legilor; la noi domnește poliția în contra legilor! Aceasta e țara brutalității polițienesci!

1848.

Cronica anului.

Paris, 4 Martie.

Numărul răniților din revoluție îngrijii în spital e 428. Arhiepiscopul a edat circular provocând pe preoți să asculte de guvernul provisor. Despre Louis Filip nu se știe nici acum unde e? Unii zic că a debarcat în Anglia, alții zic că a pățit nautraj.

Viena, 4 Martie.

La bursă domnește mare furtivă. Liberalii țin dese întruniri secrete. Se vorbește pretutindeni despre răsturnarea lui Metternich și a sistemului său.

Pojon, 4 Martie.

Vorbirea lui Kossuth a deșteptat entuziasm de nedescris. El zicea între altele: „Poporul e etern și eternă voim se fie și patria lui, eternă și gloria acelei dinastii, pe care o recunoaștem ca Doamnițoarea noastră. Oamenii timpului trecut vor descinde mână-poimână în momment, dar pe descendentul plin de speranțe al casei de Habsburg, Archiducele Francisc Iosif, care dela prima sa pășire a câștigat iubirea națiunii, îl așteaptă moștenirea unui tron strălucit, care din libertate își contrage țări... E tare convingerea mea, că viitorul dinastiei noastre e legat de unirea în cugete și simțiri a diferitelor popoare din imperiu. Această unire, pe lângă respectarea naționalității lor, o poate crea numai spiritul constituționalismului, care afiliază și încheagă sentimentele tuturor. În propunerea mea pornesc din punctul de vedere al dinastiei, și har Domnului, că acest punct de vedere e în strînsă legătură cu interesele patriei noastre...”

Blajul și revoluțiunea din 1848/49.

— Un capitol din istoria școalelor din Blaj —
de

Prof. Nic. Brânzeu.

(Urmare și fine).

Teologii din 1848 aflători la seminarul din Blaj.

Anul I.

G. Anca.	Teod. Iule.
Ladis. Baldi.	Ier. Moga.
George Boeriu.	Sam. Moldovan.
Dem. Corneli.	George Pap.
Al. Fiscuti.	George Stanciu.
Moise Gușeală.	Ioan Vanya.
Lad. Fodor.	

nu știa pe unde să străbată la protacăr, n'avea idee că în curte sînt trepte pe care oamenii se urcă în etaj; ear' scară, pe care s'ar pute suli din stradă, ca să intre pe fereastră nu era, a început a sberia pe stradă până-că avocatul l'a auzit.

— Ce vrei?

— Sînt un om născuț, am o treabă mare și încercată. D-ta faci jalbe la oameni?

— Eu.

— Pentru cât faci una?

— Precum e jalba; cinci florini, doi florini, un florin, cinci groșițe.

— Aruncă-mi deci una de cinci groșițe. (Veselen le hăt egy öt garasas instánciázt).

Credem că dl Șulțiu când scrie ceva, cugetă la neamul românesc, și dela acesta așteaptă apreciere; ear' Românii din toate țările s'au pronunțat atât prin ziare, cât și prin epistole în mod foarte măgulitor. Vasile Alexandri, G. Sion, V. A. Urechii, Picot din Paris și alții, au lăudat scrierile d-nei sale. Cea mai splendidă critică însă au făcut-o acei distinși profesori, cari au tipărit din scrierile dlui Șulțiu epistole „ca model de stil narativ”, pentru cărțile de cetit introduse în liceul din Craiova, Iași etc.

Dar lucrul naibei: „habent sua fata libelli”.

Cartea dlui profesor Dr. Străjan „Chemări literare și pedagogice”, guvernul maghiar a oprit-o pe motiv, că vezi Doamne! episodul scris de dl Șulțiu: „O femeie eroică”, „ar pute tulbura buna înțelegere între Unguri și Români”.

Anul II.

Al. Arpadi.	Filip Orbean.
George Baternai.	Iosif Orian.
Const. Borza.	Basil Pop.
Al. Cicudi.	Ioan Popovici.
Teod. Dragoș.	Stefan Someșan.
Longin Maier.	Simion Tanco.
Manoil Procopiu.	

Anul III.

Ioan Antoneli.	Ilie Moldovan.
Gab. Ciobotariu.	B. Nemeș.
Bas. Duca.	N. Medesșan.
Carol Gabre.	I. Russu.
I. Hobita.	Petru Stoica.
Ioan Covaciu.	Ioan Tile.
Ioan Maior.	Elis. Todoran.
Vas. Moldovan.	

Anul IV.

Nicol Albani.	I. Pap de Comana.
Petru Borta.	Georgiu Rațiu.
Sim. Mihali.	Iosif Tamaș.
Bas. Pop.	Basil Turc din Cătina.

Externi:

Amos Francu.	Georgiu Popovici.
Flor. Lăscudeanu.	I. Precup.
Artim. Lupan.	

pag. 28—29.

Anul II.

Leon Pop	Bas. Vancea.
----------	--------------

Anul III.

Nic. Murășan.	Teod. Dragoș.
---------------	---------------

Anul IV.

Aron Petru.	Alex. Ilieș.
Andr. Godolan.	An. Pop.
Greg. Hortulan.	Greg. Pop.

Agenti provocatori.

Earăși au pornit prin țeară agenții provocatori, emisarii guvernului!

Mai înainte au „zgrăvit pe dracul pe părete” la Săcele și la Purcăreni, și „dracul” li-s'a arătat, în chip de socialist în mijlocul Alfold-ului unguresc. — Se vede că nu le-a fost de învățătură.

Guvernul continuă de unde a lăsat. A reluat firul dela Purcăreni — și-l țese continuativ în alte părți.

Țesutura s'a ivit deocamdată pe Murăș, la parochul nostru gr.-or. din Murăș-Decea.

O nouă perchișiție.

Estă casul, cum ni-l expune însuși pășitul preot în „Telegraful Român”.

S'a întâmplat la 5 Febr., când preotul Vas. Crișan din M.-Decea sosind dela Uioara a găsit în casa sa un străin suspect, îmbrăcat însă în haine românești. El se dă că vine din România, îl cheamă Vasile Popa, de naștere din Berchiș unde aleargă acum la patul părintelui său greu bolnav.

Părintele Crișan nu e aplecat să-l ia în cuartir peste noapte; de autorități se arăta că are frică și vorbă în mod insinuant. De milă și de rușine să-l dea afară, părintele se învoiește în sfîrșit să-l dea sălăș peste noapte.

Intriga.

Estă acum istorisirea preotului:

Dacă s'a văzut așezat, a început a-mi spune despre frații noștri din România și despre „Liga română”, despre boieri cum sînt de avuți, ceea-ce eu le-am ascultat fără teamă, că „mi-se pune cursă cu vorbele căte „mi-le-a înșirat.”

Totuși după-ce „mi-a spus, că unii boieri din România sînt și milostivi când e vorba de ceva ajutor la o biserică, m'am bucurat știind, că poporul nostru gr.-or. din Murăș-Uioara tocmai ar ave lipsă de atare ajutor. „L-am rugat, că pe când merge ear' acolo să-mi facă cunoscut, ca să ne conducă în atari locuri, dacă am ave trebuință pentru zidire. Duminecă dimineața „i-am dat adresa mea, când a și plecat la drum, eu am plecat la sf. biserică la serviciul divin.

Urmările intrigei.

De atunci nu „mi-am adus aminte, că doară s'ar mai întempla ceva. Însă eată ce „mi-s'a întâmplat:

Tocmai astăzi 21 Febr. n. când eram ocupat cu completarea raționalei bisericii noastre din Decea, m'e trezesc numai cu judele comunal din M.-Decea, cu subjudele cercual și preotul, însoțiți de 3 gendarmi, cari au așteptat a se coborî de pe tren alți 3 domni din Alba-Iulia, judele cercetători și alți doi și „mi-s'a făcut o vizită neașteptată. Și anume am fost acuzat de străinul de care „mi-a fost milă și „l-am primit în casă cu aceea, că eu aș fi primit dela el ceva scrisoare revoluționară dela „Liga română”. M'au luat la întrebări,

la cari numai drept am putut răspunde; m'e sileau din fundul pămîntului să le dau scrisoarea aceea, despre care nu aveam nici idee. Însă totuși cugetam, că „mi-se va fi aruncat undeva să nu știu de ea. Au scormonit toate scrisorile mele și archiva parochială, paturile cu vestimentele au fost vizitate de gendarmi cu cea mai severă atențiune. Însă spre durerea lor, nu au aflat nimic. Numai decăt s'a luat protocol despre tot ce s'a întemplat în decursul perchișițiunei domicilare și acum aștept a fi chemat la judecătoria cercuală în prezența străinului din chestiune, care el însuși m'a acuzat voină a-mi țese cursa.

Din Austria.

Toate semnele politice de peste Leitha vestesc, că Austria se află în fața unei iminente schimbări a situației. Reichsrathul se va întruni în curînd. Totul atîrnă dela el. Dacă va fi capabil de muncă, criza e delăturată; dacă nu, o catastrofă devine inevitabilă. În acest sens, un distins bărbat politic austriac-german publică în *Neues Wiener Tagblatt* o scrisoare mai lungă, scriind între altele:

Austria a ajuns la un important punct de schimbare. Știrile despre criza acută și despre noul guvern sînt, nu-i vorba, timpurii, dar una e sigur: criza cronică n'a încetat o clipă dela edarea ordinațiunilor de limbă ale lui *Badeni* și această criză va lua caracter acut imediat ce va deveni evident, că n'a succes a face reichsrathul capabil de muncă. Totul depinde dela următoarele: dacă guvernul va reuși a determina, prin noile măsuri în chestia de limbă, la o pozitivă conlucrare pe Nemți, catastrofa va fi delăturată; dacă asta nu succede, catastrofa e inevitabilă.

Dieta boemă s'a închis în seara de alaltăieri (2 Martie n.) cu întreita aclamare a Monarchului.

Locțiitorul guvernului și mareșalul țerei au rostit vorbiri mai lungi, regretând retragerea Nemților din dietă și dînd expresie speranței, că în curînd relații mai pactnice se vor inaugura între Cehi și Nemți.

Conform hotărîrii ce 'și-o precisase guvernul, poliția din Praga a dat în aceeași zi (2 Martie n.) ordinul, prin care retrage opreliștea purtării semnelor naționale.

Edarea noulor ordinațiuni de limbă ale guvernului se așteaptă pe tot momentul.

Dela ele depinde desfășurarea evenimentelor pe viitor: pace ori tot război.

CRONICĂ

Sibiul, 4 Martie n. 1898

Boala Archiducesei Stefania — vestește o telegramă din Viena — a devenit foarte îngrijitoare. Frigurile țin neîntreput; *Archiducesa nu poate mânca și puterile îi scad mereu.* Mama princesei, regina Belgiei, e așteptată la Viena.

† **D. St. Costianu**, fost director general al postelor și telegrafului din România și unul dintre membrii distinși al partidului conservator, a decedat zilele acestea la București. Răposatul avea abia 46 de ani. România pierde în el un fiu devotat și un bărbat valoros al vieții publice.

România la expoziția din Paris. Consiliul tehnic al pădurilor statului român a prezentat ministrului domeniilor, în vederea participării României la expoziția universală din 1900, următoarele propuneri: Să se constituie o comisiune specială, compusă din silvicultori, cari să se ocupe cu întocmirea hărții silvice a țerei. Pe această hartă să se arete pozițiunile pădurilor statului, ale persoanelor morale, și ale particularilor, fie ori nu supuse regimului silvic. Comisiunea să descrie speciile forestiere din punct de vedere botanic și economic; să facă o statistică forestieră pe județe, în care să arete proporția dintre domeniul forestier și cel agricol; să se prezente planuri de exploatarea pădurilor în mod sistematic; să arete rezultatul plantațiunilor făcute în câmpul Bărăganului, al fixării nisipurilor subrațoare din județul Dolj, și al fixării și plantației locurilor goale din munți; să prezente vederi fotografice de construcții forestiere, case, cantoane, canale etc. Pentru toate aceste lucrări va trebui un credit de 80.000 lei.

† **Alexandru Beldiman.** Foile din București ne aduc știrea, că Mercuri seara s'a stîns din viață Alex. V. Beldiman, directorul ziarului *Adevărul*. Alex. V. Beldiman s'a născut la 31 Decembrie 1834, prin urmare avea 64 de ani și vre-o 2 luni. El se trăgea dintr-o veche familie de boieri moldoveni; era nepotul vornicului A. Beldiman, autorul *Fălcii tragicii*. Când s'a detronat domni-

torul Cuza, era prefect al poliției Bucureștilor. A debutat în ziaristică la 1862, fundând la Iași ziarul *Adevărul*, care a avut o scurtă durată. *Adevărul* a fost din nou scos la 1888, de astă-dată la București și cotidian. A. V. Beldiman a dus mai înainte o campanie *antidinaștică*, declarându-se *partisan al domniei pămîntene*. De vre-o câțiva ani fusese ideea domniei pămîntene a fost definitiv părăsită și „Adevărul” a devenit un *organ republican și democrat*. A. V. Beldiman a fost un scriitor energic și adesea virulent, un om politic intransigent în părerile sale. Ca om a fost un distins filantrop: s'a arătat cu cei săraci și loviți de soartă plin de o rară solicitudine, ori-ce nenorocire găsea la el mîngăiere și ajutor discret. De vre-o șapte ani, directorul *Adevărului* era bolnav, suferind de durerea și apoi de paralizia picioarelor. În ultimii ani boala aceasta a degenerat în ataxie locomotrice, care nu iartă nici-odată. De vre-un an activitatea sa ca ziarist încetase aproape cu totul. A. V. Beldiman lasă în urmă o soție neconsolată, d-na Emma Beldiman născută Kalmik, și doi fii: d-nii Alexandru și Eduard Beldiman, cel dintăiu ministru plenipotențiar la Berlin, și cel de al doilea fost prefect.

Vești triste dela frații bucovineni. Cetim în *Patria* din Cernăuți următoarele știri pe cât de triste, pe atât de grave:

Un corespondent al nostru din Rădăuți ne trimite lista de locuitori băstinași din Rădăuți de origine Români, cari au trecut la catolicism și s'au germanizat total. *E înspăimîntătoare de mare lista fraților noștri rateciți și perduți.* Cum a putut decurge acest fenomen rușinos, fără a emoționa și a suscita la o reacțiune cercurile noastre? Pentru numele lui Dumnezeu, unde a fost autoritatea districtuală bisericească, unde a fost consistorul? *Probabil agităt catolicismul și germanismul, și acum Rădăuții are lipsă de cea mai riguroasă supraveghere.*

Neorolog. Ni-se trimite următorul anunț funebrel: Subscrierii cu inima frîntă de durere anunță, că iubita soție, mamă, soră și consăngeană *Iuliana Chereșteșu* n. Farago, preotesea în ambuza, după un morb scurt însă plin de suferință provăzută cu sf. sacrament, și-a dat nobilul și scumpul sea suflet în mîinile Creatorului în 26 Febr. 1898 st. n., la 11 ore din noapte, în al 69-lea an al vieții și al 50-lea an al fericitei sale căsătorii. Fie-î țărîna ușoară și memoria binecuvîntată! Ioan Chereșteșu, ca soț; Dr. Alexandru Chereșteșu și soția Victoria n. Bogdan ca pruncii; Ioan Chereșteșu, ca pruncii Vasile și Dimitrie, ca frați; Ana Murășanu n. Chereșteșu, ca soțul Auxențiu Murășanu, și pruncii; Aurel Chereșteșu ca soția sa Ida n. János.

Procesul duelului Filipescu—La hovy. În ședința IV. (Luni) avocatul Dișescu și-a continuat pledoaria, protestînd, că duelul ar fi decurs nelegal și afirmînd, că martorii nu pot fi pedepsiți ca co-actori, cum cere prim-procurorul, ci numai ca complici, și în cazul acesta nu li-se poate da decât pedepșa minimală. Cât pentru partea civilă (reclamația de desdăunare) a doamnei Maria Lshovary, sora regretatului, dl Dișescu o contestă, mai ales că nici soția răposatului, nici frații și mama lui nu s'au prezentat ca parte civilă. Urmează pledoaria avocatului N. Flea, care apără pe martorul Alex. Săulescu, dl Flea spune, că s'a duelat cu un ministru (dl Ferichide), care lovia rîndunica în ebor, pe când d-sa n'a tras nici-odată cu pistolul. Dintr-o întempleră fericită glonțul s'a oprit în mână; dar dacă lăsa mîna jos, glonțul l-se opria în piept. Totuși acel ministru n'a fost armat pentru duel cu rînire gravă, ba încă a fost feliicitat în consiliul de miniștri. Din asemenea fenomene rezultă, că legea contra duelului a căzut în desuetudine. Avocatul Cernescu, apărătorul martorului Isvoranu, vorbește între altele despre duel, fără să-l apore, dar l'î explică ca o necesitate, adusă de rafinați societăți pentru cultul și apărarea onoarei; duelul, după-cum o spun marii mîiestrii, este suplimentul insuficienței legilor; nici codul penal și nimic altceva nu-l poate suprima. Dl Delavrancea vorbește în apărarea martorului Victor Ionescu, cel mai grav acuzat dintre martori, prezentîndu-l ca absolut nevinovat și jertfă a calumniilor unor dușmani.

În ședința V. (Marți) dl Delavrancea își continuă vorbirea, trecînd la dl Filipescu, pe care-l apără cu o căldură de admirat, mai ales știind, că dl Delavrancea e contrar politic dlui Filipescu, care — zice Delavrancea — s'a purtat perfect leal și onorabil, scutindu-și mai pe sus de toate *cinstea politică*. Dl Al. Constantinescu apără pe martorul Drossu. Dl B. Păltineanu pledează în apărarea dlui V. Ionescu. După o pauză de un caz, ședința se redeschide și dl P. Grădîșteanu, avocatul părții civile, își face replica, combătînd cu hotărîre duelul.

Papa Leo XIII și-a sîrbat alaltăieri (2 Martie n.) jubileul de 20 de ani de păstorie, ca cap suprem al bisericii catolice din toată lumea. A primit colegiul cardinalilor, cari l-au feliicitat și cărora a răspuns printr-o vorbire cu nuanțe politice. În capela Sixtină din Roma s'a ținut erio mare misă, de față fiind cardinalii și reprezentanții din străinătate, pe cari Papa fi va primi în audiență. Dar nu numai în Roma, ci în toată lumea se sîrbează acest jubileu prin Te-Deum-uri și prin adrese de feliicitare la adresa înaltului iubilant.

Atentatul din Atena. O depeșă din capitala grecească vestește, că alaltăieri (2 Martie n.) regele, înconjurat de familia și curtea sa, a primit în sala tronului pe diplomații străini, veniți a-l felicita în numele guveranților și guvernelor lor pentru norocoasa scăpare. Ambasadorul rus *Om*, decanul corpului diplomatic, a dat expreșie îndîgănei colegilor săi de față atentatul vrednic de tot dispreț, și bucuriei, că regele și princesa au scăpat. Regele a mulțumit emoționat, spunînd că atentatul a fost o faptă singularică, ce a dat ocazie poporului, că s'și exprime în chip imponent și pătrunzător loialitatea cătră tron.

Știri mîrunte. Nou president al Republicii braziliene a fost ales Dr. M. de Campos-Salles; opoziția s'a abținut dela vot.

— În Cuba s'a întemplat trei noue ciocniri între răculați și Spanioli; cățiva morți din ambele părți.

— Guvernul francez a numit pe generalul Mercier șeful supremului consiliu militar.

— La Odessa a fost atacat și jefuit vice consulul englez și un scriitor al seu.

— Tribunalul din Palermo a osîndit la 30 ani temniță pe casarul orașenesc, care defraudase 1.150.000 lire.

— La Wursbach (Saxonia) o prăbușire de pămînt într-o ocnă a omorît o lucrătoare și pe alți câțiva i-a rănit grav.

— Lângă Troppau a fost asasinat un profesor ceh; ucigașul a dispărut; de furt nu-s'a urme.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

VIEAȚA SOCIALĂ.

Producțiunea „Progresului.”

Societatea diletanților români „Progresul” din Făgăraș a dat în 26 Februarie a. c. o producțiune teatrală în sala „Hotel Laurits”, pentru sporirea fondului societății.

S'au jucat piesele teatrale „Cărăbușul” de Stamati Ciurea și „Florin și Florica” sau „Paradisierul” de V. Alexandri.

Tinerii diletanți ca totdeauna și acum apar pe bină bine pregătiți și siguri de reușita lor.

Prima piesă „Cărăbușul” de Stamati Ciurea a reușit destul de bine; — o piesă de altminterlea cam greoaie.

Rolul principal a fost „Eugenia, fiica lui Ursachi”, jucat de d-șoara Irina Silaghi. Un rol de tot complicat și greu. D-șoara Irina Silaghi pria strîngîntă a știut atât de bine da expresiune fireteniei femeiești.

Perfect a fost predat rolul lui Ursachi, un negustor bătrîn și tatăl Eugeniei, de cătră tînărul dl Costi Toma.

Hasul ce l'a produs această piesă a fost peșitorii cei lacomi după avere ai Eugeniei, între cari: Babuchin, care privia în căsătoria lui cu Eugenia o afacere de comerț. Dl Ioan Muntean, teolog și învățător în Sâmbăta-inferioară s'a distins în acest rol. Dtosul în continuă a fost viu aplaudat de întreg publicul; — nu mai puțin a excelat tînărul dl I. Dejenar jun. în rolul de general pensionat Bublicov și candidat de însurătoare, — mai bine zis peșitorul Eugeniei. — D-sa îmbrăcat în haine civile apără pe bină decorat cu medalii; prin trăsurile sale și gesturile ce facea trada pe generalul pensionat. Tînuta sa se părea a fi plăcut mult publicului ascultător și cu deosebire oaspeților militari, intra cât a fost viu aplaudat de dinșii.

Dl Nicolescu în rolul de „Costică Vrabie” secretarul lui Babuchin, adoratul Eugeniei și mai pe urmă soțul ei, se părea acasă întru cât știa dînsul atât de bine a da expresiune manierelor frumoase. Era adevăratul tînăr de salon. Tot astfel și în rolul de „Romarina”, tînăr parisian.

„Aneta”, șireasta camerieră a Eugeniei a fost predată cât se poate de fidel de d-șoara Elena Ghimbășan.

A doua piesă „Florin și Florica” sau „Paradisierul” de V. Alexandri s'a jucat cu atîta dibăcie și pricepere, încât publicul ascultător a rămas încântat.

Dl Traian Păcală, teolog și învățător în Gîlați (comitatul Făgăraș) era adevăratul „Florin” cel plin de dor, care deși boierit nu își putea uita cu una cu două de „Florica lui”.

D-șoara Iulia Toflea, adică „Florica” noastră era atât de dragălașe în costumul ei curat românesc, încât și se părea, că ai ina-

inte pe cutare zină dia povesti; a interpretat cât se poate de fidel pe „Florica” lui Alexandri. Zău, nu m'am mirat, că bietul „Pa-racisier al lui Alexandri — de dragul ei și la auzul vocii dulci și melodioasă a trebuit să se lase de palmărie și să fatre la oaste, pentru a o pute câștiga. Era o adevărată vivandieră, ce săgeța cu ochii și ferma cu vocea.

„Paracisierul” a fost predat de tânărul dl Costi Toma. D sa în tot decursul rolului a fost în continuu via aplaudat. Nu e mirare, fiind dnasul probat diletant și unul dintre cei mai zeloși membri ai „Progresului” și or-chestrel.

Producțiunea a durat până câtră orele 11 p. m., urmându-i dansul.

Românii fâgărășeni mai toți au partici-pat în frunte cu revd. domn vicar B. Rația și Iuliu Dan, protopop, cari totdeauna au spri-jinit societatea în întreprinderile ei. Am vâ-zut și dintre străini pe dl subcolonel Carrer Ritter v. Carrenstadt, comandaunt de stațiune și al batalionului, înconjurat de câțiva tineri ofițeri și câțiva comercianți.

Din provincie afară de dl notar Coma-niciu cu stimata familie și poate încă vre-una două familii nu am prea văzut; asta mi-o ex-plic așa, că fiind producțiunea la finea car-ne-valului și Sămbătă seara, inteligența noastră dela sate — preoțimea și corpul didactic — nu putea lua parte, având a ține Duminecă ser-viciul divin.

S'au încasat 131 fl. și s'au spesat cam circa 70 fl., sau ceva mai bine.

Mulțumită și cassarului și tânărului con-trolor Alexandru Pocol, pentru sprijinul lor și activitatea desvoltată. Un voiajor.

Dela societatea „A. Șaguna”. — Mulțumită publică. —

Cu ocaziunea ședinței publice aranjată de societatea de lectură „Andrei Șaguna” în 29 Noemvrie a. tr., în memoria Marelui arhieru Andrei, au încura oferte beuavole în favorul societății dela următorii p. t. domni:

Prea Sfinția Sa Ioan Mețianu, episcop, 5 fl., Preasfinția Sa Nicolae Popea, episcop, 5 fl., Ilustritatea Sa Dr. Ilarion Pașcariu, vic-ar archiepiscopesc, 5 fl., Cornel Aiser, am-ploiat de bancă, 1 fl., Nicolae Albu, cl. abs., 1 fl., Dr. Danil P. Barcianu, profesor semi-narial 1 fl., Iuliu Bardossy, inspector regesc șco-ar în pensiune, 1 fl., Dr. Ilie Ben, medic seminarial, 1 fl., Ludovic Binder 2 fl., Zach. Boiu, asesor consistorial, 2 fl., Dr. V. Bologa, director, 2 fl., Ioan Broju, preot militar, 2 fl., d-na Ana Broștean 1 fl., d-na Lucreția Bat-naria 2 fl., Teofil Căliman, învățător, 52 cr., Dumitru Câmpean, archivar consistorial, 2 fl., d-șoara Cornelia Ciceliu, profesoară, 1 fl., d-șoara Maria Cioban, profesoară, 1 fl., Fami-lia P. Cosma 3 fl., Demetriu Comșa, profesor seminarial, 2. fl., Ioan Crăciun, invet., 50 cr., Nicolae Cristea, asesor consistorial, 2 fl., Dr. Elie Cristea, secretar consistorial, 2 fl., d-șoara Elena Cuntan 1 fl., Laurentiu Cutesan, paroch în Oarda-inf., 1 fl., Auton Katzier, friser, 2 fl., Dr. Elie Dăianu, red., 1 fl., Vasile Dan de Apșa, candidat de avocat, 1 fl., Nicolae Dura, paroch în Deal, 2 fl., Iosif Enescu, cl. abs., 30 cr., Ioan Ghibu, profesor seminarial, 1 fl., Vasile Greava, student, 50 cr., Alexan-dru Herlea, cleric absolut 1 fl., Nicolau Ivan, asesor consistorial, 2 fl., Ioan Imbăruș 1 fl., George Iacob, învățător, 50 cr., George Joan-drea, învățător, 1 fl., Moise Lazar, ases. con-sistorial, 1 fl., Alexandru Lăbu, proprietar, 3 fl., Ioan de Leményi, avocat în Brașov, 2 fl. Pantaleon Lucața, cassar consistorial, 3 fl., D-na Ana Lăpușan 2 fl., Nicolae Măhăli 1 fl., Nicolae Măhălean 50 cr., Petru Măhălean 50 cr., Ioan Mihu, expeditor consistorial, 1 fl., Nicolae Moldovan, administrator protopresbi-teral, 2 fl., Iovian Murășan, paroch în Tre-neș, 50 cr., Lazar Negriță, învățător, 50 cr., Victor Onișor, candidat de avocat, 30 cr., Teodor Orlea, cleric absolut, 50 cr., Vasile Orășan, preot în Sân-Iacob, 1 fl. 50 cr., Ioan Papiu, protopresbiter, 1 fl., d-na Ana Pașcu 1 fl., d-șoara Maria Pașcu 1 fl., Petru Pipog, jude de tablă reg. în pensiune, 3 fl., Romul Pop 50 cr., Isăia Popa, paroch în Ocna-inf-riară, 1 fl., Candid Popa, învățător, 50 cr., George Poponea 1 fl., Vasile Popovici, cleric absolut, 50 cr., Ioan de Preda, avocat, 2 fl., Leontin Pușcariu, funcționar de bancă, 1 fl., d-na Dominic Rațiu 1 fl., d-na Ioana Rebe-ga 1 fl., Familia Reou 3 fl., Irimie Roman 50 cr., Leonte Romitan, econom în Treșnea, 50 cr., Dr. Remus Roșca, director seminarial, 3 fl., Simion Săcărea 50 cr., Dumitru Săcărea, învățător, 50 cr., d-na N. Sava 1 fl., doamna Filipa Șandra din Sghișoara 1 fl., doamna Simco 50 cr., Ioan Stângu, paroch în Gu-lău 1 fl., G. Stăneasa, învățător, 1 fl., C. Stănită, ces. reg. în pensiune, 1 fl. 50 cr., Ștefan Ștefan, cleric absolut, 1 fl., Nico-

lae Tănase, econom Ludoș, 1 fl., Dr. A. Timcu, vdvoat, 1 fl., Victor Tordășan, oficial con-sistorial, 50 cr., Eugeniu Vancu, funcționar de bancă, 40 cr., Nicolae Varză, sergent, 50 cr., d-na N. Vătășan 1 fl., Dr. Nicolae Vecerdea, avocat, 3 fl., I. Vințeleriu, paroch în Ocna-superioară, 1 fl., Emil Vințeleriu, funcțio-nar de bancă, 1 fl., Mateiu Voileanu, asesor consistorial, 1 fl., N. N. 50 cr.

Venit brut . . . 121 fl. 13 cr.
Spese . . . 40 fl. 72 cr.
Venitul curat e de . . . 80 fl. 41 cr.
ce s'a adaus la fondul societății.

Tot cu această ocaziune s'au făcut pen-tru biblioteca societății următoarele donațiuni în cărți:

DI Iul. Bardossy: „Confesiunea ortodoxă” de P. Movilă, tradusă de Dr. B. Constantine-scu. Dr. Elie Cristea: „Date biografice din vieșia lui Alexandru Roman”, de Ilie Dinur-seni 56 bucăți. Gavril Hango, preot: „Un via” de G. Hango. Silvestru Moldovan: a) „Notiță despre activitatea politică și literară a lui Ioan Ghica”, de G. Adamescu; b) „Or-tografia română în actuala sa stare de desvol-tare”, de Dumbrava; c) „Descrierea corpului omenesc și regulile igienice”, de I. Moisil. Familia Ioan Popescu: a) „Operele principe-lui Demetriu Cantemir”; b) Justiția și fostul metropolit Ghenadie” 2 bucăți; c) „Conserva-torii și Monachul Ghenadie”. Redacțiunea „Tribunei”: a) „Morală evanghelică”, de Moise Pacu; b) „Castelul din Carpați”, de J. Verne, tradus de Victor Onișor; c) „Căliadurul Po-porului pro 1898”; d) „Tipicul bisericii or-todoxe orientale”, de Dr. I. Olariu; e) „Cartea stuparilor săteni”, de Romol Simu; f) „Na-ționalitatea și reprivire”, de Max Nordau; g) „Studii literare” de Teodor Raica.

Pentru toate aceste oferte benevole în favorul societății „Andrei Șaguna” primescă toți p. t. contribuenți marimimoși și pe acea-stă cale adănc simțitele noastre mulțumite.

Sibiu, 27 Ianuarie 1898.
Comitetul aranjator.

Mai nou
li doare...

„Pesti Hirlop” de ieri varsă foc și venin într'un prim-articol, pentru-că Frank-furter Zeitung a publicat o coresponden-ță despre stările din Ungaria, în care acestea sunt descrise în colori reale, și nu maghiare. Ziarul unguresc bănuiește pe corespondentul din Pesta al ziarului din chesție de acest „atentat” și cere dela guvern să ia măsuri, contra acestui — spion!

— La fotograf cu el!

Tribuna Literară.

Școalele din Blaj.

— Studiu istoric —
de
Prof. Nic. Brâncuș.

Studiul acesta a fost premiat, ca tesă de licență, de consiliul universității din București.

(Urmare).

Capitolul VI.

Gimnasiul sub Metropolitul Șulufiu.

Prin desastrul dela Világos, Maghiarii sunt siliți a depune armele. Linșteea turbu-rată se restabilește. Pericolul maghiarisărei deocamdată e delăturat.

Se introduce și în Transilvania absolu-tismul german, care cu toate neajunsurile lui, pentru Români e ceva mai favorabil și mai ocrotitor decât liberalismul fals al Maghiarilor. Nici-odată până acum Românii nu avură mâ-nile mai puțin legate pentru a-și cultiva limba și a-și vindeca unele dureri seculare. Metro-polia de Alba-Iulia se reactivează sub ocăr-muirea lui Șulufiu. Prin aceasta se face un pas înainte, care va aduce după sine și alte îmbunătățiri.

Prima grije a metropolitului s'îndreaptă asupra școalelor din care și el eșie.

naturală. Filosofia însă se restrînse numai la Propedetică Absolutismului nu-i plăcea multă filosofie.

Asemenea în propunerea Gramaticii și Sintaxei s'au făcut schimbări radicale. În locul Selectelor vechi făcute din autori clasici, s'au introdus ca cărți de lectură și interpre-tare: C. Cornelius Nepos; Iulius Caesar, T. Livius Patavinus, Ovidius Naso, Sallustius, M. Tullius Cicero, Virgilius Maro, Cornelius Ta-citus și Horatius Flaccus.

Profesorii deși au întâmpinat greutăți cu noua sistemă și deși unii dintre ei nu aveau altă pregătire decât teologia din Blaj ori din Viena, cu toate acestea — mulțumită zelului și însușirii lor — gimnasiul Blajului nu a rămas înapoia celorlalte gimnasii din patrie mult mai favorizate. În această perioadă, nu-mărul elevilor crește îndoit, din cele mai mari departări aleargă tineri la școalele Bla-jului, unde pe lângă educația națională și pe lângă o solidă instrucțiune ei mai primiau și alte ajutoare. O plăcută surprindere a fost pentru Blăjeni, când văzură, că sunt cercetate de mai mulți tineri din Bucovina și câțiva chiar din Moldova, între cari și nefericitul Eminescu, pentru un scurt timp.

Limba germană a fost introdusă în toate clasele și în mai multe ore pe săptămână și era învățată cu destulă dragoste, ca o limbă cultă și bogată în literatură.

Episcopul Maior prin testamentul seu din 1784 a făcut o donațiune de 120 galbini, venitul cărora a lăsat să se împartă la 3 stu-denți săraci, dar eminenți, pentru a ține în fiecare an la sărbătoarea „Trei sfinți” pane-gerice înaintea tuturor elevilor. Aceste pane-gerice se țineau în câte 3 limbi și au fost în us până târziu încoace. Sub constituționalismul unguresc nu le mai vedem practicate!

Între actele mai importante de sub gu-vernarea Metropolitului Șulufiu însemnăm sărbătorirea centenarului, care se ținu în ziua de „Trei sfinți” 1854, întru aducerea aminte de deschiderea școalelor din Blaj. Directorul de atunci al gimnasiului, neuitatul Timoteiu Ci-șariu rosti următoarea cuvântare, pe care o reproducem din Breviarul istoric al școalelor de I. Antoneli pag. 23—27:

(Va urma).

Informațiuni.

A apărut: Proiectul de lege al învê-țământului secundar și superior. — Aualisă critică de „un profesor”. — Extras din „Opinia”. — Iași, tipografia „Dacia” 1898. O broșură de 188 pagini, care se ocupă cu proiectul votat de camera română acum la 2 Martie n.

Bibliografie.

VOCI DIN PRESA

CASTELUL DIN CARPAȚI.

Unirea.
„Castelul din Carpați” e unul dintre cele mai noue romane ale lui Verne, care a și fost premiat de Academia franceză. Acțiunea se petrece la poalele Carpaților su-dici ai Transilvaniei, și personaele sunt tot Români din satul Mățești și împrejurime.

E destul, dacă amintim, că și în ro-manul acesta năsuțul lui tinde a împreuna folosișorul cu frumosul, și pe când face intriga romanului, ne arată cu o cale progresele științei. Și chiar pentru ten-dența aceasta scrierile lui le poate ceti oricine, special tinerilor le sunt mult de re-mandat; de altcum se și dau ca premii Ce privește traducerea, dl Onișor a scris în o frumoasă și curată limbă.

Executarea tehnică în privința frum-seței și a curățeniei tiparului face onoare societății „Tipografia” din Sibiu.

Musică. Au apărut în edițiune litogra-fiată 4 piese musicale arangiate pentru cor mic de dl Val. Magdu: „Iorghina”, cântec popular de prin părțile ungurene și bănățene (cintet); „Dorule o dorule”, cântec popular de sub podgoriile aradane (cintet); „Nuacș”, pe melodia dansului „Pe picior” din Bănat (sextet); „Foate verde tiriplic” cântec po-poral de pe șesul Bârsiei (cintet). Se află de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

A apărut într'o elegantă broșură, „Luptele Românilor”, cunoscuta se-rie de articoli istorico-politici, cari au fost cetiți cu atâtă interes în Tribuna. Broșura se extinde de 120 pag. 8°, este foarte frumos tipărită și elegant adju-stată, cu toate acestea costă numai 1 coroa-nă. O recomandăm tuturor ceti-torilor nostri. Se poate procura dela librăria noastră (strada Poplăcei nr. 15).

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

de
Dr. Corneliu Diaconovich,
prim-secretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasc. VI., pag. 473—568, care cuprinde peste 1100 articole, adecă aproape întreg restul titlilor cu inițiala B. (Burnon-ville—Brândză).

Acest fascicol se distinge față cu cele premergătoare prin bogăția extraordinară a materiilor de interes special românesc. Astfel găsim aici între art. geografice: Bicalz Bihor, Bistrița, Blaj (ilustr.), Bocșa, Botoșani (ilustr.), Brad, Brăila (ilustr.), Bran etc., ear' în materie istorică rom.: Bogdan și Bolo-ivenhe (de D. Onciul), Bogomilii (de M. Străjan), Bonfinius și Bornemisza (de I. M. Moldovan), Brancoveanu etc. Cu deosebire bogat este materialul biografic rom., din care amintim art. Bianu, Bibescu, Blajovici, Bla-ramberg, Bob, Bodnărescu, Boerescu, Bogdan, Bohățel, Bojadj, Boiu, Bojinea, Boliac, Bolin-tineanu, Bologa, Borgovan, Bosco, Bosian, Bota, Brailoiu, Bran, Braniște, Brândză etc. Dintre celelalte articole mai însemnate remarcăm: Bi-blioteca (B-le rom.; de Rădulescu Motru), Boale-mentale (Dr. Sutz), Bocet (M. Străjan), Bordeiu (Dr. I. Felix), Botanica, Inst. bot. și Grăd. bot. (M. Vlădescu). Așezămintele Bran-covenesti etc. În fine mai amintim art. Boemia (Urban-Iarnik). Ilustrațiunile (execu-tate de renumita firmă Angerer et Göschl în Viena), sânt foarte frumoase. De interes deosebit sânt: Catedrala, metropolia și institutele culturale din Blaj, Inst. botan., florăriile și planul grădinei botanice din Cotroceni, liceul și bis. Sf. Gheorghe din Botoșani, planul por-tului și un tablou al decurilor din Brăila, Așe-zămintele Brancovenesti din București, apoi mai multe ilustr. de zoologie (Blennius, Bi-son), etc.

Acest cuprins bogat al unui singur fa-scicol, cu toate-că n'am amintit nici a 20-a parte a articolelor, ne dă o iconă destul de elocuentă pentru aprecierea însemnății deosebite și a dimensiunilor uriașe ale acestei întreprinderi, unice în literatura română.

Amicii progresului cultural al poporului nostru trebuie să simtă o satisfacție deosebită, văzând că o asemenea publicațiune s'a putut realiza la noi fără nici un sprijin extraordinar, numai prin munca perseverantă și desinte-resantă. Este îmbucurător îndeosebi, că lite-ratura noastră în butul greutăților incomen-surabile, ce le întâmpină o asemenea lucrare, a putut face în ramul literaturii enciclope-dice un început atât de mulțumitor.

Fasciculul VI., față cu cele premergê-toare denotă un non și însemnat progres; el arată că direcțiunea Enciclopediei, trecută peste greutățile începutului, înaintază cu pași tot mai siguri în realizarea uriașei sale în-treprinderi.

Din avusul publicat în fruntea fascico-lui amintim, că direcțiunea, renunțând la conlucrarea acelor autori, cari până acum nu s'au trimis manuscrisurile la timp și prin aceasta au împedecat înaintarea mai repede a publicațiunii, ear' editorul instalând o tipo-grafie proprie pentru Enciclopedie, cu înce-put dela Anul-Nou fasciculele se vor puté publica la intervaluri de 6 săptămâni.

Abonamentele se fac la librăria W. Kraft din Sibiu, ear' pentru România la libr. Müller & Storck în București, și se pri-mesc numai pentru publicațiunea întreagă (30 fasc. — fl. 30. — sau lei 75.—); preț de prenumărare se poate plăti însă și în rate pentru câte 5 sau 10 fascicule, a fl. 1.—, resp. lei 2.50 totdeauna anticipativ. Abonaților li-se trimiț numai fasciculele plă-tite înainte.

Sosiți în Sibiu.

În 4 Martie n. 1898.
Hotel „Împăratul Romanilor”: Steinberg, co-lonel din Făgăraș; D-na Lyutankovits, privată din Zer-nești; A. Fried din Alba-Iulia, S. Rosenfeld din Arad, S. Wilczek, I. Grünfeld, Dietrichstein, Grünhut, M. Szantó, B. Kohn din Budapesta, G. Sochaley, M. Sonnenfeld, Eichenwald din Viena, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Deuffella Cserkes din Riuadului, Ella Schlosser din Cluj, privată, Dr. I. Asztalos, ad-vocat, I. Philip, căpitan de poliție, din Cluj; L. Lustig, comisar sup. din Oradea-mare; Mina Ciugudean, soție de notar, Micu, din Poiana Broos din Cașolț Mengd din Retșdorf, David din Avrig, toți notari.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Sămbătă, 5 Martie n.
Al treilea debut al actriței Frida Lanius.
Maria Stuart.
Tragedie în 5 acte, de Fr. de Schiller.
Începutul la 7 ore seara.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.
Numeri singuratici din
„Tribuna”
în Ploesti
se găsesc de vânzare, cu 20 bani, la
Librăria G. Cârjean.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 2 Martie n. 1898.

Săminte		Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilo
		dela	piân	dela	piân
Grâu					
Bănățenesc vechiu	75	—	76	—	—
Grâu dela Tisa	75	12 65	12 75	76	12 85
Grâu „Pesta”	75	12 60	12 70	76	12 80
Grâu de Alba-Reg.	75	12 70	12 80	76	12 90
„Bacia	75	—	76	—	—
Grâu ung. de Nord,	75	—	76	—	—
Săminte, vechi ori noue		Solici	Unitatea pe Hect.	Prețul per 100 chilogr	
				dela	piân
Săcară			70—72	8 90	9.—
Ore	de natr.		60 62	6 50	6 80
„	de vînă		62—64	7.—	7 50
„	de bur.		64—66	8.—	9 50
Ovă			39—41	6 80	7 10
Orzoare (porumb)	brânză,		—	5 40	5 50
„	de altă		—	5 35	5 40
Meiu			—	12 25	13.—
Hrișcă			—	4 70	5.—
Grâu		Sept.-Oct.			
„	Orzoare	Mart.-Apr.	12 03		12 05
„		Mai.-Iun.	5 40		5 42
Ovă		Iul.-Aug.			
„		Mart.-Apr.	6 55		6 56
„		Oct.			
Produse diverse		Sala		Oven	
				dela	piân
Sîn. de trif.	Lucernă ungurească				
„	roșie				
Oleu de rap.	—				
Uns. de porc	dela Pesta				
„	dela țară				
Slănină	svătăță				
„	afumată				
Sca	66 50				
Frânz	57.—				
Lictar	slavon, nou				
„	bănățenesc				
Miere	brută				
„	galbînă străcurată				
Ceară	de Rosenau				

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Văcărescu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteneii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Șperanță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Suluțiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (bâciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălescu“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Dan de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„Nuvele“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

unde se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra de la

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

Doriți se cettiți

un interesant

Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

[112] 6—8

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr abia există boale, la care aceste pilule se nu confirme efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lăpate și puține familii vor fi în cari se lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din *mistuirea rea* și din *obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii*, *boale de ficat*, *slăbirea mășelor*, *colicid*, *congestiuni de sânge la creeri*, *hemorizi* etc.

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *gâlbănirea*, *dureri de cap* nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“* a lui I. Pserhofer, Singerstrasse nr. 15, Viena, și costă o șatula cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05. Trimițându-se banii înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere *numai pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lășăm să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.
Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi carăși 15 suluri din neîntrecutele D-Tale pilule pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală, și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilulelor D-Tale.
Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Voaia lui D-zeu a fost că m-a venit în mâni pilulele D-V, ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.
Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Viața îi era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatula din excelențele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.

Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.
Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever folositoare și excelente. Nu pot între lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave prilej. Despre această mulțumită a mea Te împunternesc să faci orice în- întrebuințare publică.
Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.
Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinat 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickl.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard în Bregenz în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr., 1/4 flacon 70 cr.

Alife americană în contra podragiei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrice și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi etc. fl. 1.20.

Balsam miraculos englezesc, de I. Pserhofer un flacon 1 fl. 50 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț. 1 litru Elisir Kola sau vin n. 8.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr.

Balsam de gușe al lui I. Pserhofer remediu sigur în contra grumă-zului gros. 1 flacon 40 cr. trimiterea francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse nr. 15.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule, a căror asigurațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.

Scutite prin scutul de marce și mustre. Imitațiunile sunt strict urmărite.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marsch